

Передплата

на «РУСЛАНА» вносить:

в Австрії:

на цілий рік . . . 12 р. ав.
на пів року . . . 6 р. ав.
на чверть року . . . 3 р. ав.
на місяць . . . 1 р. ав.

За границею:

на цілий рік . . . 20 рублів
або 40 франків
на пів року . . . 10 рублів
або 20 франків
Поодинокі числа по 8 кр. ав.

РУСЛАН

«Вирвеш ми очи і душу ми вирвеш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові щодня крім неділь і руских свят о год. 6-ій пополудні.

Редакція, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. 5 ул. Ліндого. — Експедиція місцева в Агенції Соколовського в пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише на попереднє застереженє. — Рекламці неопечатані вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 10 кр. від стрічки, а в «Надісланім» 20 кр. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 15 кр. від стрічки.

Загальні збори «Дністра»

Загальні збори товариства взаїмних обезпечень «Дністер» відбули ся дня 11. с. м. в сали «Народного Дому» та тривали від 10¹/₂ до 2 год. Збори відкрив віцепрезидент товариства, радник краєвого суду Кузьма, та покликав на секретаря проф. П. Огоновського, а до справдження протоколів пп. Івана Вертипороха та проф. Ілію Кокорудза. Др. Стефан Федак відчитав протокол з торічних загальних зборів, який на внесенє п. Кузьми прийнято до відомости. Відтак реферував др. Савчак справозданє дирекції і надзираючої ради, причім почтив теплою згадкою память померших членів: почетного президента товариства Кардинала Сембратовича і президента о. Олексу Тороньського. Память їх почтили присутні повстанєм з місць. На внесенє адвоката Рожанковського увільнено дра Савчака від читаня справозданя. Над сим справозданєм розвинула ся дискусія. Перший забрав голос посол Ан. Вахнянин.

Бесідник констатує, що руске товариство обезпечень огневих розвиває ся правильно і успішно. Є се відрадна проява в нинішніх часах, позаяк не всі краєві фінансові і економічні інституції можуть похвалитись правильним веденєм справ. Товариство «Дністер» існує від 15. вересня 1892 р., а за той час успіло оно нагромадити 167.000 зр. майна народного. Оно стоїть сильно о своїх силах, розширює круг ділаєня свого чим-раз дальше на край. Селянсьво горне ся до своєї інституції і має до неї повне довіра. Не так руска інтелігенція. Число обезпечених церковий в «Дністрі» ледви зросло до 1808, а будинків приходських до 1200. Деж суть прочі церкви і приходські будинки? Число шкіл обезпечених зросло від 1893 р. в четверо,

звиш 800, а число церковий і приходських будинків ледви потроїло ся. Що товариство не тратить, як другі товариства обезпечень огневих, на обезпеченю селянських хат, улягаючих легко пожежи, треба завдячувати лише оглядності дирекції «Дністра», котра помагає собі реаскурацією. Бесідник інтерпелює притім дирекцію о значіне позиції в білянсі, де виказано, що на агентах «Дністра» залягає 43.000 зр. і питає, чи ті заляглости впливали в минулих роках правильно до каси товариства?

О. Онишкевич, відповідаючи на заміти пос. Вахнянина що-до необезпечуваня руских церковий і приходських будинків в «Дністрі», поясняє сию невідрадную прояву тим, що в нас на кождім кроці грає велику ролю «політика» та що церковні комітети всему винуваті. На се сконстатував др. Савчак, факт, що не комітети церковні і не «політика» в сїм виноваті, а таки руска інтелігенція. Деінде, в славянських краях, до своєї інституції згорнулася би в однім році вся інтелігенція. У нас, на жаль, багато руских священників обезпечує церкви в інших інституціях, хоч би і в «Феніксі» та не жадає навіть руских поліс. В тім самім дусі патріотичнім промовляв при иньшій нагоді також і б. пос. Гурик, а збори дали єму рацию грімкими оплесками. Наколи 1808 священників згорнулось нині в «Дністрі» мимо «політики» неприязної, то се могло зробити і 1.200 прочих священників.

В дальшій дискусії над справозданєм взяли участь Теодор Яців з Томашева, котрий жалував ся на висші премії в «Дністрі». Єму відповів делегат Гурик, що такі жалі неоправдані, а суть лише впливом рускої «вдачі». Русин хвалить собі завсїгди більше чуже, ніж своє. Він іде до чужого skleпу замість до своєї крамниці, до жидівської коршми замість до християнської гостинниці і до всяких чужих то-

вариств огневних замість до «Дністра». А де патріотизм наш? На сию тему говорили ще Пірановський з Тисьмениці, Давидчук і проф. Шухевич, котрий замітив, що нині годі ще давати асекурентам дешевші премії, бо товариство находить ся доперва в розвою. По тій причині, щоби облегчити «Дністрови» кошти адміністрації, не побірають навіть члени надзираючої ради презентаційних марок, а і урядники «Дністра» вдоволяють ся як найменшими платами.

Др. Федак і др. Кулачковський відповідали на поодинокі заміти і інтерпеляції з всею основністю. Інтересні були іменно поясненя д-ра Кулачковського що-до так зв. заляглостей на агентах, які заляглости повстають лише з того, що асекуранти свої премії сплачують ратами, а неуплачені рати списують ся на конто агентів. Заляглости ті однакож впливають правильно і майже в цілости до каси товариства. На обезпеченях селянських хат товариство ледви виходить, а буває що і тратить. Тому і годі давати нині низші премії. Премії «Дністра» не суть висші від премій других краєвих товариств. Взгалі як все, так і вчєра показав ся др. Кулачковський щирим труженником для народного добра. З кожного єго слова бачили ми, як багато єму залежить на тім, щоби сеся поважна руска інституція розвивала ся скоро, правильно, безпечно і успішно. Др. Кулачковський яко головний директор «Дністра» числить ся совістно з всіми обставинами і єго запопадливости і щирій, навіть над силу праці має «Дністер» завдячувати свій хороший розвій.

Відтак реферував Др. Кормош справозданє ревізійної комісії за 1898 р. Сесе справозданє прийняли збори і уділили дирекції абсолюторію. Далі прийняли збори внесенє надзираючої ради, реферованє д-ром Федаком в справі розділу надвижки доходу 14.287 зр. 55 кр. і в справі вина-

9

Українські гетьмани Бруховецький та Тетеря.

Івана (Нечуя) Левицького.

(Конець).

Швидко після того була друга рада, по другий бік Дніпра, в Чигирині, в другого гетьмана. На ту раду зібрались: гетьман Дорошенко, митрополіт Тукальський, чернець, Юрій Хмельницький, Дорошкові полковники і вся старшина, татарські послы з Криму, чернець, присланий од Методія і посланець од Бруховецького.

На сій раді Дорошенко постановив, щоби Українці на обох боках Дніпра жили в мирі та з згоді, щоби вся Україна привернулася до Турецького султана і платила йому податок, як платить волоський князь. Турки й Татари будуть обороняти Україну і ходити на Польщу й Москву. Юрій Хмельницький сказав: я викопаю весь батьківський скарб, дам плату Татарам, аби тільки не бути під рукою московського царя та польського короля. На тій раді постановили побити по всій Україні царських воевод та московське військо. На тій раді були послы і з Запорожжя. Вони присягли за Січ, що зостануть ся під рукою гетьмана Дорошенка. Татари вже стояли за Чорним лісом. Дорошенко був

уже готовий пустити всіх на Польщу й на Москву.

В місяці лютому, 1668 року, в Гадачі, московський воевода Огарев і московські полковники прийшли до Бруховецького вдарити чолом. Бруховецький був дома, але не вийшов до їх. Слуги сказали воеводі, що гетьман в церкві. Воевода послав до церкви подивитись, чи є там гетьман, гетьмана в церкві не було. Огарев пішов до церкви, а полковники пішли до дому. Після того, на половині служби божої, Бруховецький послав за московським полковником, Німцем Йоганом Гульцом і сказав йому, що прийшли з Січи запорожці і намагають ся, щоби московське військо виходило з України, так, ви московські полковники, виходьте собі з наших городів. Бруховецький покликав воеводу Огарева і сказав йому: «Геть виходьте з наших городів! а як не вийдете, то козяки вас побють.» Огарев забрав своїх двісті москалів і пішов до воріт. Ворота були заперті і коло воріт стояли козаки. Козаки випустили Гульца з старшиною, а воеводу й москалів не пустили. Іван Бугай кинув ся на Огарева, козаки на москалів. Воевода вискочив за город, але козаки догнали його, догнали й Гульца, половину москалів побили, половину забрали в полон. Огарева поранили в голову і покляли в хаті у протопопа на ліки.

Бруховецький розіслав грамоти по Україні, щоби козаки вигонили воевод та москалів. В тих грамотах Бруховецький жалував ся на царя, що він роздер Україну на дві половини, оддав половину Полякам ще й наслав обдирачів збирати з Українців податки в московській скарб. Таку саму грамоту Бруховецький послав на Дін, щоби підняти на царя донських козаків, в сій грамоті він жалував ся на воевод і звав їх московськими цариками.

Козаки скрізь піднялись на московське військо. Черпигівський полковник Іван Самійлович з козаками та міщанами напав на воеводу Андрея Толстого. Толстой запалив город і почав одбиватись. Козаки забрали воевод у всіх городах, декотрих повбивали, декотрих забрали в полон і побили й порозганяли москалів.

Весною царські воеводи Щербатий та Лихарев виступили з Москви на Бруховецького і розбили козаків під Почепом, а літом знов розбили під Новгородом Сіверським, поналили й спустошили українські села на двадцять верств кругом по всій дорозі. Воевода Ромодановський обліг з москалями городи Котельву та Опошню.

Бруховецький тимчасом накликав до себе Запорожців і дав їм волю. Запорожці зневажали старшину і виробляли що тільки хотіли. Бру-

города двох вибраних членів дирекції, їх заступників і трьох членів ревізійної комісії. Відтак вильовано 90 уділових листів. Числа їх ось які: 94, 286, 435, 138, 251, 386, 206, 31, 200, 119, 211, 98, 489, 339, 351, 449, 414, 225, 96, 172, 126, 482, 481, 452, 355, 185, 101, 95, 419, 408, 187, 156, 178, 397, 498, 395, 134, 197, 288, 19, 17, 151, 388, 378, 110, 48, 295, 282, 497, 87, 118, 432, 426, 328, 158, 425, 316, 241, 374, 108, 292, 166, 84, 210, 20, 164, 494, 221, 413, 257, 70, 371, 289, 271, 169, 232, 259, 276, 222, 387, 137, 228, 165, 254, 64, 345, 401, 273, 154, 9. — Відтак приступлено до виборів 6 членів надзираючої ради на 3 роки, 5 заступників на 1 рік і 3 членів ревізійної комісії і 1 заступника на 1 рік. Результат виборів був такий: До надзираючої ради увійшли пп.: др. Михайло Король з Жовкви, о. Мирон Подолинський з Перемишля, проф. Володимир Шухевич зі Львова, нотар Осип Онишкевич зі Львова і о. Іван Негребецкий, парох із Заліся. Заступниками членів надзираючої ради вибрані пп.: Осип Ганінчак інженер державних залізниць у Львові, о. Євген Гузар катихит у Львові, др. Омелян Калитовский професор рускої гімназії у Львові, Кость Паньківський і Гриць Врецьона. До ревізійної комісії увійшли пп.: Юліян Сичинський, радник дирекції домен і лісів у Львові, Омелян Куніцкий, офіціал скарбової дирекції і Осип Хлопецкий, рахунковий ревідент скарбової дирекції у Львові. Заступником вибраний п. Гриць Щирба директор задаткового товариства в Яворові. Вкінці наступили внесення і інтерпеляції членів.

Конференція в Газі.

Число учасників конференції, після дотеперішних відомостей так представляє ся:

Англія: Sir Julian Pauncefote, амбасадор в Вашингтоні; sir Henry Howard, амбасадор в Газі; віце-адмірал sir John A. Fischer; генерал майор sir J. C. Ardagh.

Австро-Угорщина: Гр. de Welsenheim, шеф І секції в департаменті справ заграничних надзвичайний амбасадор; гр. Okoliczky de Okoliczna, амбасадор в Газі; Mérey, радник двору. До справ військових має бути доданий гр. Солтик, капітан маринарки.

Голандія: Joukheer Van Kynepreek, б. міністер справ заграничних; генерал-майор de Beer Poortugael, б. міністер війни, член ради стану;

ховецького полковника послали до Дорошенка і накликали його на Бруховецького. Дорошенко і митрополіт Тукальський послали до Бруховецького, щоб він привіз до Дорошенка гетьманську булаву, покоровив ся йому, собі взяв би тільки маєтности в Гадячі до живоття. Бруховецький скинув. Він звелів ханати Дорошенкових козаків, а сам наслав посланців в Цареград, піддатись під його руку, як піддав ся й Дорошенко. Бруховецького послали: полковник Грицько Гамалія, писар Лавріненко та обозний Безпалый прибули в Адріанополь, де тоді проживав султан Магомет. Вони просили султана прийняти гетьманщину Бруховецького під своє підданство, тільки щоб султан обороняв Козаків од Поляків та Москалів. Султан згодив ся. В Гадячі прийшов Татарин Челібей приймати присягу на підданство султанові. Бруховецький дав Татарам сім тисяч червінців, а Челібеві подарував карету з кіньми, килимами, ще й дві дівки. Бруховецький виступив з козаками і Татарами проти московськдо війська під Диканьку. Але тут прийшла чутка, що на його йде Дорошенко. До Бруховецького прийшли десять Дорошенкових сотників, щоб він оддав гетьманську булаву, знамено і бунчук. Бруховецький велів забити сотників в заліза і одіслати в Гадячі. Другого дня появились Дорошенкові полки. Як тільки козаки Дорошенка й Бруховецького зійшли ся до купи, то всі разом закричали: «ми за гетьманство не будемо битись! Бруховецький ніякого добра нам не зробив і тільки розпочав війну». Козаки кинулись грабити Бруховецького вози.

Т. М. С. Asser, радник стану; E. N. Rahusen, член висшої палати.

Данія Гр. E. de Billе, повномочний міністер в Лондоні; полковник Schnack, б. міністер війни.

Іспанія. Князь Tetuan, de Villa Urgitia, міністер в Бруксели; Bague, міністер в Газі.

Італія. Гр. Ніра, амбасадор в Відні, гр. Завіні, міністер в Газі; генерал Зуккарі, капітан маринарки Біанка.

Персія. Генерал Mirza-Chan, міністер в Петербурзі.

Росія. Барон Стааль, амбасадор в Лондоні (предсідатель конференції); полковник Ілїнський; полковник гр. Баранцев; капітан маринарки Шайне; поручник маринарки Ученніков; професор Мартенс.

Румунія. Al. Beldiman, міністер в Берліні; J. Papinini, міністер в Газі; полковник S. Coanda.

Сіам. Phya Suriga, амбасадор в Парижі; dr. Ch. Corragioni d' Orelli, радник легатції; E. Rolin, конзуль генеральний в Бельгії.

Сполучені держави. Andrew D. White, амбасадор в Берліні; Seth Low, професор в Нью-Йорку; Stanford Newel, міністер в Газі; капітан маринарки Mahan, капітан артилерії Cronzier.

Туреччина. Туркан паша, радник стану; Муреїбей, генеральний секретар департаменту справ заграничних; Абдуляг-паша генерал-поручник; Мегемед-паша, контр-адмірал.

Франція. L'on Bourgeois, б. презес ради міністрів; Bihaud, повномочний міністер в Газі; бар. d'Estournelles de Coñstans, повномочний міністер, член палати депутатів; віце-адмірал Pérohan, генерал бригади Monnier, проф. права Людвик Renault.

Швайцарія. M. S. Roth, міністер в Берліні; полковник A. Kuzli і E. Odier, члени ради союзної.

Хіни. Yang Ju, амбасадор в Петербурзі.

Японія. Барон Hayaszi, міністер в Петербурзі; J. Monoto, міністер в Бруксели; полковник Uchana; капітан маринарки Sakomato.

Листи урядові представителів Німеччини Сербії, Чорногори, Болгарії ще не оголошено.

В льондонських сферах політичних говорять, що предметом нарад конференції будуть три пункти:

- 1) Заключене загального мира на літ десять.
 - 2) Незбільшуване в тім часі сил збройних поза норму, яку конференція означить.
 - 3) Піддаване на сей час всяких міжнародних спорів, рішенням трибуналу міжнародного.
- Розправи конференції будуть держати ся в тайні. О скільки відомо Швайцарія опре ся на

Дорошенко послав сотника Дрозденка взяти Бруховецького і привести до себе. Дрозденко увійшов у гетьманське шатро. Бруховецький сидів в кріслі. Дрозденко взяв його під руку і хотів вивести з шатра, але тут нагодив ся запорожський полковник Іван Чугуй, давній приятель Бруховецького. Чугуй ударив Дрозденка мушкетом в бік. Дрозденко впав на землю. Але не помогло. Дорошенкові козаки вбігли в гетьманський намет, взяли Бруховецького і повели до Дорошенка.

«Чом ти не оддав мені булави?» спитав його Дорошенко. Бруховецький мовчав. Дорошенко махнув рукою. Козаки кинулись на Бруховецького, почали рвати на йому одіж, бити його киями, рупниціями, палицями, вбили й покинули голого. Чугуй боронив його до самої смерті. Дорошенко запевняв Чугуя, що він не хотів смерті Бруховецького.

В вечері козаки з обох сторін Дніпра попились, почали кричати, галасувати і хотіли вбити й Дорошенка. Дорошенко насилу втихомирив їх. Звелівши викотити їм кілька бочок горілки, а в вечері виїхав з старшиною, на всякий час, на край обоза. Дорошенко звелів поховати Бруховецького в Гадячі, в місяці липці 1668 року, в тій церкві, котру він сам поставив.

постановах женевої конвенції; добродійства сеї конвенції Росія хоче розширити на морську війну. Обі держави роблять приготовавчі студії в тих напрямках і дотичні меморіяли предлажать конференції як проєкти. З огляду на те, що сама женева конвенція є вже великим добродійством для людскости а розширене єї на морську війну здвоило би значіне тих міжнародних умов, то вже сей сам намір, колиб сповнився, був би світлим результатом теперішньої конференції. Хотай ріжні голоси ріжно відзивають ся про сю конференцію, то всеж таки можна дождати від теперішньої конференції важних реформ що до міжнародних відносин в часі мира і війни.

З політичного поля.

Politik, згадуючи про заяву Яворського, замічає, — подібно як ми — що не можна припускати, щоби Яворський язикове питане в Чехії хотів рішати в езекутивнім комітеті правиді без огляду на Чехів. Другі чеські дневники хотять знати, що гр. Тун відступив вже від наміру, октроювати Чехам язиковий закон, бо — найшов ся иньший спосіб для порішення справи. Правительство хоче рівночасно упорядкувати язикові справи і на Мораві. Який се буде спосіб? — чеські дневники не кажуть, а ми не цікаві. Lidov. Novinu подають до відомості, що 9. мая були збори езекутивного комітету молодоческого клубу в Празі, щоби обговорити політичне положене. Комунікату доси нема.

Про конференцію пештенську доходить такі близші вісти. О 10½ годині 9. мая зібрали ся австрійські міністри др. Кайцль і Дінавлі, відтак угорські: Сель, Люкач, Геґедіс (торговлі) і Дараній (рільництва). Гр. Тун явив ся аж о 12. годині, бо задержав ся на цілогодній аудієнції у цїсаря. На конференції забрали слово лише оба міністри скарбу, Кайцль і Люкач, і зазначили свої становища в справі угоди і банку Правительство австрійське пристало би на угоду митово-торговельну, як єї уложили Банфі-Бадені; пристало би рівнож на формулку Селя, щоб сея угода була правосильна лише до кінця 1903 року; пристало би на продовжене регуляції валюти, звязане з вицофанем державних нот і салів. Але за те домагає ся австрійське правительство, щоби залишити нову організацію австро-угорського банку, а полишити стару організацію до кінця 1903 року, коли кінчить ся і правосильність угоди. Натомість домагав ся Люкач, щоби митово-торговельна угода була правосильною до 1903 року, але щоби банки надати нову організацію і сю організацію зробити правосильною аж до 1910 року. По зазначено станозиці міністри розійшли ся. Австрійські, по конференції з гр. Голуховским, відїхали вже 9. мая вечером до Відня. 10. мая були угорські міністри заняті в палаті магнатів, щоби боронити закону о виборчих судах, і для того лише (?) відложено дальші переговори на пізнійше. В тій цілі мали би угорські міністри небавом загостити до Відня. Чи при сій нагоді порушено і квотову справу? — не відомо. Приватні телеґрами з Пешту натякують на щось подібного. У Відні мала би відтак відбутися генеральна рада обох правительств під проводом цїсаря.

В угорській палаті магнатів вели ся 10. мая розправи над законом о виборчих судах. Проти сего закону промовляв прімає ґранський Вассарі, другі єпископи і деякі магнати. Вассарі замітив, що подібні закони, звернені проти духовенства, ухвалювали лише французські парламенти в часі великої революції, де знехтовано Бога і церков. Постанови ті перейшли відтак вчасти до законодавства других держав, але не виконувались. Наслідуєте Францію — сказав Вассарі — на тім поли, чоґож не наслідуєте єї на других полях і не заведете загальне право голосованя? Сим законом бажаєте обмежити свободу горожанську духовенства. Уважайте лучше на своїх урядників, щоби ті не тероризували при виборах. Закон сей значить одно, що переслідоване церкви, котра, як самі знаєте, не мішаєсь в світські діла. В дискусії взяв участь президент кабінету Сель і міністер справедливости. Они толкували закон так, що він

звертає ся лише проти сих духовних, котрі би з проповідальниці вели агітацію. При голосованню прийнято закон майже двома третинами голосів проти 26 єпископів і деяких магнатів, що явилися на засіданню. Ми сей закон розуміємо так, що він не звернений проти духовенства взагалі, а лише проти духовенства руского, сербского, словацкого і румунського. Сим духовним не буде вільно брати участі в виборах. Мадярський клир і Мадярони будуть могли і далше агітувати, хоч би навіть з проповідальниці.

«Slovenski Narod» так пише про будучу конференцію езекутивного комітету правдиці: Чехи обрушили ся, що езекутивний комітет правдиці хоче взяти під розвагу язиковий закон для Чехії і кажуть: «Ми не мішаємо ся в внутрішні справи других коронних країв, тож най посли других країв не мішають ся в наші». Такий погляд на язикову справу в Австрії єго істичний.

В чеськім соїмі веле ся розправа над субвенціями для локальних залізниць. Країньський соїм розправляє над бюджетом, тирольський над регуляцією Адижи, а і стрійський над веденем метрик і вписуванем славянських імен до сих метрик.

З гагської конференції будуть з гори виключені всякі дебати над національними питаннями. Рівнож не прийме конференція ніяких політичних меморандів.

На місце Шадовского іменував цар послом в Білгороді сербський Шталя, свояка амбасадора російского в Лондоні.

З Філіппин доносять, що там побіч переговорів війна триває далше з попереминим щастем.

Пелю не зложив ще нового кабінету. Говорять що президентура нового кабінету дістане ся може в руки Вісконті-Вености.

НОВИНК.

— **Похорони бл. п. Володимира Барвіньского** конциста намісництва, відбули ся вчера при великій участі рускої інтелігенції, членів ради шкільної і урядників намісництва, мимо непогідного дня і дрібного дощу, який падав в сю пору. Похорони провадив о. митр. Білецький при асистії більше ніж двадцяти священиків, а хор питомців ревними звуками супровожав тліні останки помершого аж на місце спочинку. Молодий вік уцливі покійникови, мимо єго слабого здоровля, в невгомній праці. Покійник займав ся від скінчення наук правничих студіями історичними (яко правник слухав викладів д-ра Шараневича, Бальцера і Огоновского) а іменно робив архівальні пошукування до історії родини Барвіньских і пробуваючи вторік на відпустці з міністерства просвіти у Львові, пересиджував цілими днями в архіві актів земських і гродських, звідки робив собі виписи. Під кінець минушого року почав писати родинну літопись і довів до найновіших часів. Рукопись свою читав заведомим історикам, котрі висловлювали ся о сій монографії з признанем. В урядованю умів з'єднати собі признане начальних властей і симпатію всіх товаришів, а уступаючи з служби в міністерстві просвіти, дістав повне признане за ревну службу.

— **Товариство гімн. «Сокил»** у Львові запрошує отсим всіх своїх членів на Св'ячене, котре відбуде ся в неділю, дня 14. мая 1899, о год. 12. в полудни, в комнатах товариства, Підвале ч. 7.

— **Товариство «Руских женщин»** в Станіславові устроює дня 14. мая вечерниці в сали «Руского клубу» на дохід «Рускої бурси» в Новім Санчі. Початок о год. 7^{1/2} вечером.

— **3 Семинарії учительської в Сокалі.** Іспит з жіночих робіт ручних відбуде ся перед комісією іспитуючою в Сокалі д. 26 червня с. р. Кандидатки, що служать при школах публичних, мають внести поданя через ц. к. Ради шкільні округні, инші прост до дирекції ц. к. Семинарії учит. в Сокалі, найдалше до 10. червня с. р. До поданя належить долучити: 1. метрику хресту в доказ, що кандидатка скінчила 18. рік життя; 2. свідоцтво здоровля, виставлене через ц. к. повітового лікаря; 3. свідоцтво укінченої школи відлової, або науки приватної; 4. свідоцтво моральности, наколи кандидатка не служить при школі публичній; 5. виказ матеріалу наукового, переробленого до іспиту. Жіночі роботи ручні, виконані кандидатками власноручно належить предложити при устнім іспиті.

— **В Києві** запалили ся люди до будованя — якась неваче горячка панує між ними. Міські та

приватні городи стають раз-у-раз більшою рідкістю, бо навіть при другорядних улицах старає ся кождий властитель землі використати свій куєник до послідного. Шезають раз-у-раз площі, дерева та городи не лише в місті, але і на передмістях, а на їх місци здвигають ся 5- та 6-поверхові доми, що впрочім не є зовсім обдумані на вигоду і гарний стиль.

— **Товариство взаїмного кредиту «Дністер»**, стоваришене зареєстроване з обмеженою поручкою у Львові, знизав стопу процентову від вкладок щадничих на 4%, почавши від 1. липня 1899. До 1. липня 1899 будуть вкладки опроцентовані ще на 4^{1/2}%.

— **3 Канади** доносять тамошні Русини до мт. кармельської «Свободи», що французкі ксьондзи дуже запопадають, аби Русинів взяти в свою опіку. Недавно один з них загостив на кольонію Русинів в Pleasant Home і показував ся дуже масненьким, а до Dauphin французкий єпископ з Вінніпег прислав тамошним Русинам 50 долларів на каплицю — але они єму назад відослали, заявляючи, що «обійдуть ся без єго ласки».

— **Уніформи для телеграфісток.** В Відні мають бути заведені урядові мундури для телеграфісток. Они складатимуть ся із сукні з темнозеленого полотна, що буде зашпнати ся під шию, та жовтих черевиків. Сеї одежи мають уживати лише в службі. Новість заведена з гігієнічних зглядів, аби дівчата не приносили з собою пороку з улиці до службових сал.

— **Несподіваний гість** явив ся на днях в кофейни Данцігера у Відні на Леопольдштаді. В само полудне тріскають нечаяно входові двері та показує ся в них кінв, що вирвав ся від воза, влетів в двері кофейні та станув в них дуба. Перепуджені гості дали драпака по під стіли та до кухні. Дперва по добрій хвилі повело ся візникови і кільком гостям завести шкапу на єї місце.

— **Перехід Єзуїта-Поляка на протестантизм.** Дня 13. марца с. р. протестантський парох в Бельску кс. Шмід прийняв до євангелицького костела Йосифа Яворского, Поляка з Галичини, бувшого Єзуїта. Яворський належав до товариства Єзуїтів сімнадцять літ, дістав був виспії св'яченя єрейські, і задля своєї вимови був уживаний за місіонаря-проповідника в Галичині і на Шлеску. Діставши цілком правильне випущенє з товариства Єзуїтів від генерала з Риму, перебув кілька тижнів в заведеню євангелицьких кандидатів богословія в Бельску і там приступив до віри протестантської. Опісля виїхав до Галле віддати ся там студіям євангелицької теології.

— **Жінка директором в фабриці.** В Петербурзі іменовано директором одной великої акційної фабрики, жінку. Є се перший сего роду случай в Росії. Нова директорка є вдовою по недавно помершій дуже впливовім члені сего товариства.

— **Пам'ятник в честь Віктора Емануїла в Римі,** коло якого працюють вже яких 12 літ коштує вже до 1/2 0 мільонів фр. Буде се велична будівля, яку будуть прикрашати сходи, колюмни і різні орнаменти. Під заложене фундаментів знищено цілу діляницю міста; шез старий монастир Ара Целі, де мешкали вже сотню літ францішкани, шезла велика вежа Павла III, шезне вскорі частина інтересної палати «Венеція», де мешкає австрійско-угорський амбасадор. І не одна ціна річ шезне ще з землі і не один шезне ще мільон, заким стане сей величний пам'ятник. Роботи потривають єще з десять років.

— **Саске міністерство просвіти** видало розпорядженє, що публичні учениці жіночих закладів не сьміють носити горсетів, бо они впливають шкідливо на здоровля та розрїст тіла. Учениці мусять носити блюзки з широкими фалдами.

— **Купелі з цвїтів** тішать ся великим повожденем у великосьвітлових дам в Парижі. Мають они сю прикмету, що пронизують тіло милими пахощами а крім того підбадьорують кров. Можуть они бути двоякого рода: сухі або мокрі. При перших огріває ся ванну та наповняє єї цвїтами і на сих цвїтах треба перележати цілу годину; при других мочить ся цвїти в воді а відтак приладжує ся з них купіль. Сі купелі, хоч на око найновіша вигадка, мають вже свою історію — їх знали ще в стариннім Римі, в часах найбільшого упадку моралі.

— **Дрібні вісти.** Міністер справедливости переніс старшого радника рахункового, начальника рахункового департаменту при висшім краєвім суді в Кракові в тім самім характері до Львова. — Католицкий людвий союз у Відні скликав на 18. с. м. великі збори в цілі протесту проти рухови: «Los von Rom!» Промови виголошувать кн. Альойс Ліхтенштейн і канонік віденської капітули Міллер. — П'ятьдесять роківини здобути Буди революційними угорекими військами св'яткувати муть Мадяри 21. с. м. При сій нагоді будуть промовляти соїмові посли Бельо Барабаш і Людвік Генталер. — В Грималові знищив огонь чотири селяньські загороди. — Гу-

рагумора ціла в огні. Згоріло вже 200 хат, між ними староство, повітовий суд, почта, школа, церков, приходство. Із за сильного вітру можна побоювати ся, що і ліси стануть в огні. — В Петербурзі стане на днях виходити новий російський дневник: «Россія», а єго редакцію обійме д. Амфітеатров.

— **3 наукового Товариства ім. Шевченка.** Наукова читальня при бібліотеці Товариства отворена що дня від год. 2—6 по полудни і в тім часі може кождий з неї користати. До дому випозичають ся книжки лише за кавцією. — Канцелярія Товариства отворена від год. 9—12 рано і він 3—6 по полудни. В неділі і св'ята локаль Товариства зачинений. Адреса: Львів, ул. Чарнецкого ч. 26.

КОНКУРС.

Виділ Руского Товариства педагогічного у Львові (Народний Дім) засновує з днем 1. вересня 1899. виховавчий інститут для дівчат у Львові і пошукує *настоятельки до веденя тогож інститута.* Услівя: має нею бути укваліфікована учителька з іспитом до шкіл народних і віділових (можливе доповненє іспиту до шкіл віділових в протягу року, особа літ 20—40, рускої народности і руского обряду. Обовязки: релігійно-моральне веденє дівчат, надзїр домовий, контролю над наукою (уділюваною особними учительками) і одвічальність за веденє інститута перед комітетом. За те жертвує Виділ: відповідне помешканє, ціле удержанє і 200 зр. річно. Можливі окремо ремунеровані лекції в рускій приватній школі віділовій у Львові. Близшой інформації уділить голова Товариства п. директор Харкевич. Речинець до 1. н. ст. червня 1899 р.

Телеграми.

Відень, 12. мая. (Телеграма «Руслана») Езекутивний комітет правдиці скликаний на 25. мая.

Відень, 12. мая. По повороті з Пешту відбулась 10. мая рада кабінету під проводом гр. Туна і участі всіх міністрів. Народи тривали через кілька годин. З Праги доносять, що оноді забрали ся там посли з лівіці Бернрайтер, Функе, Пергелт, Праде і Шлезінгер, що би остаточно вже уложити постуляти чеських Німців. Небавом має зібратись синадріон лівіці в цілости для одобрєня всеї програми.

Відень, 12. мая. Вчера відбулись тут збори долішно-австрійских мельників. В резолюції, яку ухвалено, указано на великі шкоди, які терплять долітавські мельники від так званого обороту млинарского (Mahlwerkkehr). Зібрані домагають ся не лише знесеня сего обороту, але і як найкоршого переведєня угоди з Угорциною (чи від правительства, чи від лівіці?) Мельники заявили ся і проти термінової збіжевої торгівлі на біржах.

Пешт, 12. мая. Виділ єпископского синоду в Карлівцях поставив внесєне на засуспендованє єпископа Змеяновича, котрий підносив неоправдані заміти проти патріярха Бранковича. — Член палати магнатів, бар. Ліптай помер.

Берлін, 12. мая. Прибув тут шведский король, Оскар і зложив візиту канцлерови кн. Гогенльє.

Рим, 12. мая. Пелю упорав ся вже з зложенем свого кабінету. Вісконті-Веноста обняв міністерство заграничних справ. Прочі члени кабінету незамітні політичні лица.

Рим, 12. мая. Вчера відчитано в базиліці св. Петра папску булю в справі ювілейного 1900-го року.

Букарешт, 12. мая. Правительство розв'язало міську раду.

Мадрит, 12. мая. Королева-регентка наділила австро-угорского міністра війни Кріггamera великим хрестом військового ордера заслуги.

Розклад поїздів залізничних обов'язуючий від 1-го мая 1899.

(Прїїзд і відїзд поданий після часу середно-європейского).

Поїзд		до Львова	Поїзд		зі Львова	
посп.	особ.		посп.	особ.		
	приходить о годині			відходить о годині		
	6:10	з Чернівців (Іцкан, Галацу), Станиславова		6:20	до Лавочного (Мункача, Пешту) Ворислава	
	6:50	з Брухович, від 7. мая до 10. вер. включно		6:15	до Підволочиск (Київа) Бродів дв. головний	
	7:10	з Зимої-води		2:08	6:30	» » дв. Підзамче
	7:40	з Янова		2:45	6:30	до Іцкан (Галацу, Ясс, Бухарешту) Сучави
	7:55	з Лавочного (Пешту) Калуша, Стрия		8:30	8:45	до Кракова (Відня, Варшави), Стружа
	7:44	з Тернополя, Бродів на дв. Підзамче		9:10	до Сколього, до Лавочного (1. лип. до 12. вер.)	
	8:05	» » на дв. головний		9:25	до Янова	
	8:15	з Сокала, Рави рускої		9:35	до Підволочиск, Бродів	
1:30	9:00	з Кракова, Відня, Варшави, Пешту ч. Пер.		10:10	до Безеня, Рави рускої, Сокала і Любачова	
	11:15	з Ярославла і Любачова		12:20	до Янова від 1. липня до 15. вересня вкл. тільки в неділі і свята	
1:50	11:55	з Іцкан, Чернівців і Станиславова		2:15	до Брухович тільки від 1. липня до 10. вересня включно в неділі і свята	
	1:01	з Янова		9:45	до Іцкан (Ясс, Бухарешту)	
	1:40	зі Сколього, Стрия, а з Лавочного тільки від 7. сер. до 15. лад. включно		2:55	до Кракова (Відня) Хавівки ч. Ряшів	
2:20	5:15	з Підволочиск (Київа) Бродів на дв. Підз.		3:05	до Стрия, Сколього від 1. мая до 30. вер.	
2:35	5:40	» » на дв. голов.		3:15	до Янова від 1. мая до 30. вересня вкл.	
	5:55	з Сокала, Безеня і Любачова		3:20	до Зимої-води тільки від 7. мая до 10. вер.	
				3:26	до Брухович	
				5:25	до Ярослава	
Ніч			Ніч			
8:45	6:10	з Кракова (Відня) Самбора, Хворога		6:26	до Іцкан, Гадовень, Кімполонга, Сучави	
	6:20	з Іцкан, Сучави		6:40	до Кракова (Відня) від 1. черв. до 15. вер.	
		з Янова від 1. до 31. мая і від 16. до 30. вересня щоденно, а від 1. червня до 15. вересня тільки в неділі і свята		6:50	до Янова від 1. черв. до 15. вер. т. в дні б.	
	7:58			7:00	до Лавочного (Мункача, Пешту) Калуша	
	8:15	з Брухович від 7. мая до 30. червня і від 16. серпня до 10. вересня вкл. щоденно		7:10	до Сокала і Рави рускої	
	8:30	з Брухович від 1. липня до 15. вересня щод.		7:20	до Тернополя дворець головний	
	9:21	з Янова тільки від 1. черв. до 15. сер. вкл.		7:42	дворець Підзамче	
	9:55	з Кракова (Відня, Берліна), Сялова, Пешту		7:47	до Янова від 1. жовтня до 30. мая 1900	
12:30	10:10	з Чернівців, Іцкан, Бухарешту, Сучави		8:35	» » » 1. до 31. мая і 16. до 30. ж. щод.	
	10:08	з Підволочиск (Київа), Бродів на дв. Підз.		9:11	» » » 1. чер. до 30. жов. в нед. і св.	
	10:25	» » » на дв. голов.		2:36	10:40	до Іцкан (Ясс, Галацу), Сучави
	10:30	з Лавочного (Пешту) Хворога		10:50	до Кракова (Відня, Варшави), Сянока	
	12:10	зі Сколього, Калуша		11:10	до Підволочиск, Бродів дв. головний	
	3:03	з Підволочиск на дворець Підзамче		11:32	» » дв. Підзамче	
	3:30	» » на дворець головний		4:10	до Кракова (Відня, Берліна)	
2:16	6:00	з Кракова (Відня), Самбора, Сянока		5:00	до Брухович від 7. мая до 10. вересня	

ЗАМІТКА: Пору нічна числить ся від 6 години вечером до 5 години 59 минут рано.

Час середно-європейский різнить ся від часу львівського о 36 минут, а іменно 12 год. часу середно-європейского = 12 год. 36 мін. часу львівського. — Бюро інформаційне ц. к. залізниць держ. (Львів, ул. Красницьких ч. 5) уділяє пояснень в справах залізничних, продає білети всякого рода і розклади їздн.

**Всілякі
КУПОНИ
і
вильосовані
цінні папери**

виплачує без потручення
провізії або коштів

Контора виміни
ц. к. упр. гал. акц.

**ВАНКУ
Гіпотечного**

**Галицький
КРЕДИТОВИЙ БАНК**

приймає вкладки на

КНИЖОЧКИ

і опроцентує їх по

4 1/2% на рік.

Спеціаліст обуви непромакаючої власного винайдення!

ІВАН ЯРИМОВИЧ
СКЛАД і РУКОДІЛЬНЯ

обуви мужескої, дамської і для дітїй
у Львові, площа Бернардинська число 10.

має честь повідомити отсім Вл. Публіку, що виробляє **ОБУВУ НЕПРОМАКАЮЧУ** власного винайдення, з всякого рода шкір, як: Обуви мужеске і дамске, також чоботи з холявами тревалі, надмірно легкі і по цінах дуже приступних. — Також приймає до відновлення і направи Кальші і Плащі кавчукові, всякі гумові приряди як також зельована обува кавчуком. — Всякі замісєві замовлення виконує в можливо як найкоротшїм часі. — Дякуючи за дотепершїні ласкаві вгляди, і поручаючись на дальше, остаю з глибоким поважанем

139 **Іван Яримович.**

Спеціаліст до направи кальшів і плащів кавчукових.

ЛЕВ ЛОПАТИНСЬКИЙ.

ДО БРАЗИЛІЇ!

Драма з галицького еміграційного руху в 4. актах.

Ціна книжки брошурованої в картоні 35 кр., оправленої в полотно з хорощими витисками 50 кр. — На поchtову оплату 5 кр.

„СВЕКРУХА“

комедия в 3 актах з сільського життя.

Ціна книжки брошурованої 30 кр., оправленої в полотно з хорощими витисками 45 кр. На поchtову оплату 5 кр.

БЕАТА і ГАЛЬШКА

історична трагедия в 5 актах з другої половини XVI віку.

Ціна книжки брошурованої 40 кр., оправленої в полотно з хорощими витисками 55 кр. — На поchtову оплату 5 кр.

Замовлення з провінції у автора ул. Сакраменток ч. 10, Львів.
У Львові набути можна в Ставропигійській книгарні.

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

приймає замовлення і посередничить в закупнї:

Світло церковне
впрост з фабрики Іа по 70 зр., Па по 64 зр. за 100 кїл. лосо фабрика.

Вино
в бочках о 135 літрах, а то Самородне почавши від 70 зр. за бочку лосо місце продукції.

Зі складів висилає: **КАВУ** по 5 кїл. посылках почт. в ціні по: зр. 9-20, 10-20, 10-70, 11-20, а спеціальність по 12-20 франко **ВИНО** в 5 кїл. барилках по зр. 3—, 3-70, 4-10, 4-90 франко. — Іншї товари по умірених цінах.

78—?

Артист.-літературні Новини

виходять книжками величини 5—7 печатних листів. Зміст: беллетристика і поезия, оригінальна і перекладана. Програма в заголовку: сильнїше уважливоване артистичного викінчення навіть найбільш тенденційних творів, — артизм у змісті і формі.

Ціна книжки з пересилкою: 1 кор.; оздобно оправної 2 кор.
Видавець: **М. Заячківский**, Львів, улица Зиблицевича, число 34.

**ТЕКЛЯ
ЦІЦІМІРСКА**

у Львові
ул. Шептицьких ч. 8.
іспитована
СПОВИТУХА
поручає ся
зглядам пань.

Дмитро Затурский

поручає свою
робітню обуви мужескої, жіночої і для дітїй

у Львові, улица Коперника ч. 5.

Виріб гдєвадїї, і елєгантїї Цїни уміренї. Замовлення з провінції залагоджує відвортною поchtою.

140